

KJØNNSSKYSS OG SKARPE SKUDD

Ragnar Lorentzen

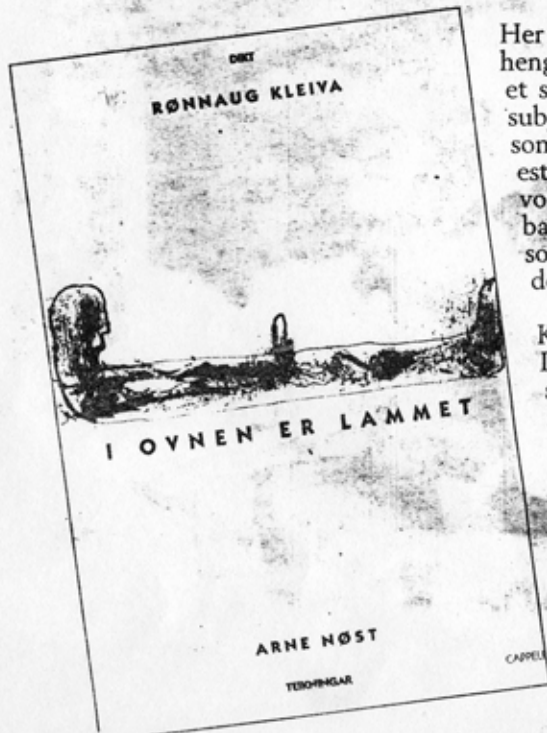
Rønnaug Kleiva:
I OVNEN ER LAMMET

CAPPELEN
Kr 198,-

MORGENAVISA
MENER:

■ Det er en samling tekster hvor spising, erotikk og voldsfascinasjon inngår i foruroligende forbindelser. ■

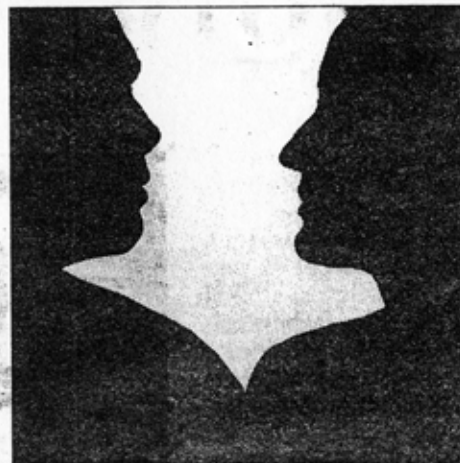
Rønnaug Kleiva har funnet sin demon. Det er et lykkelig møte på dypt vann. I sin forrige diktsamling, *Balanspunkt* (Samlaget 1990), famler hun etter en posisjon i et etter hvert nok så etablert modernistisk univers.

Her er verden forskjellsløs, sammenhengsløs og meningsløs; eksistensen er et stup og en avgrunn, og det lyriske subjekt klager og har det vondt. Alt som er vakkert i verden, blir avspaltet estetikk i grell kontrast til blod og vold. Nå har Kleiva tatt lykkelig overbalanse og kastet seg ut i det, samtidig som hun tar vare på de underliggende konfliktelementer i sitt talent.

Det lukter svidd av Kleivas nye dikt. (Merk tittelen!) Det er en samling tekster hvor spising, erotikk og voldsfascinasjon inngår i foruroligende forbindelser. I ett dikt handler det om å høste matblekksopp som «er ganske mandige» og få dem i hus.

Der hakkar eg dei opp, forvellar dei og et dei i fløtesaus

Dette kan en vel kalle relativt uskyldig kvinneerting. Noe mer uhyggelig blir det når kniver og skytevåpen akkompagnerer pe-

Arne Nøst og Rønnaug Kleiva

nisdyrkelsen og når volden blir sensualisert:

Eg har alltid vore svak for linjene i ein mann som øver seg i ståande pistolskyting.

For ikke å snakke om når dikteren og hennes venninner drar på høstjakt for å felle menn. Det skjer med mauser og krag-jørgensen og gjennomføres etter alle jaktens ritualer med bløt lidenskap. Det er grøssende morsomt gjort. Man kan innvende at det går ikke an å skrive slikt. Men det gjør det jo! Barne-

eventyrene er fulle av forkledd lek med voldsimpulser, og for den saks skyld sex, man behøver ikke å være freudianer for å se det. Og det er kontakten med et slikt elementært symbolplan som gjør Rønnaug Kleivas dikt så overbevisende og så amoralsk uskyldige. Det omtalte prosalyriske *Haustjakt*, handler det ikke om flere søte små rødhetter som kler seg ut som jegere for å drepe pappaen sin, eller erobre den maskuline dominans innenfra? Eller noe slikt?

Men søtt og kokett er det sannelig ikke! Snarere muntert, modig og med klar, beregnende tanke. Best er Kleiva i det prosalyriske, og hun tipper ofte over i små fortellinger, av og til noe kåserende, oftest spennende og underfundige, alltid sanselig, svært sanselig, nesten bulimisk. Arne Nøst følger opp med rølpete og rytmiske illustrasjoner. Vi har å gjøre med en poesibok som vil kunne få mannlige lesere til å drømme om å være lammet i ovnen og kvinner til å glede seg over nye vågale trekk til et moderne kvinnebilde. Med andre ord: Kjøp en flaske vin, slakt og et!

RAGNAR LORENTZEN